

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL
Dimecres, 3 de maig de 2023

El viatge a Hongria

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Fa tres dies que vaig tornar del viatge a Hongria. Vull donar les gràcies a tots aquells que han preparat i acompanyat aquesta visita amb la pregària, i renovar el meu reconeixement a les autoritats, a l'Església local i al poble hongarès, un poble valent i ric de memòria. Durant la meva estada a Budapest vaig poder sentir l'afecte de tots els hongaresos. Avui voldria parlar-vos d'aquesta visita a través de dues imatges: les arrels i els ponts.

Les arrels. Hi vaig anar com a peregrí a un poble la història del qual —com va dir sant Joan Pau II— ha estat marcada per «molts sants i herois, envoltats de multituds de persones humils i treballadores» (Discurs en ocasió de la cerimònia de benvinguda, Budapest, 6 de setembre de 1996). Realment és cert: he vist molta gent senzilla i treballadora custodiar amb orgull el vincle amb les seves arrels. I entre aquestes arrels, com ho van evidenciar els testimonis durant els encontres amb l'Església local i amb els joves, hi ha sobretot els sants: sants que han donat la vida pel poble, sants que han testimoniats l'Evangelí de l'amor, i que han estat llum en els moments de foscor; molts sants del passat avui exhorten a superar el risc del derrotisme i la por del demà, recordant que Crist és el nostre futur. Els sants ens recorden això: Crist és el nostre futur.

Les sòlides arrels cristianes del poble hongarès han estat posades a prova. La seva fe va ser provada pel foc. Durant la persecució atea del segle XX, de fet, els cristians van ser atacats violentament, amb bisbes, sacerdots, religiosos i laics assassinats o privats de llibertat. I mentre s'intentava tallar l'arbre de la fe, les arrels romanien intactes: es mantenia una Església oculta, però viva, forta, amb la força de l'Evangelí. I a Hongria aquesta darrera persecució, opressió comunista, va ser precedida de la nazi, amb la tràgica deportació de molta població jueva. Però en aquell atroç genocidi molts van destacar per la resistència i la capacitat de protegir les víctimes, i això va ser possible perquè les arrels de la vida junts eren fortes. Nosaltres, a Roma, tenim una bona poetessa hongaresa que ha passat totes aquestes proves i explica als joves la necessitat de lluitar per un ideal, per a no ser vençuts per les persecucions, pel desànim. Aquesta poetessa compleix avui 92 anys: moltes felicitats, Edith Bruck!

També avui, com va sortir en els encontres amb els joves i amb el món de la cultura, la llibertat està amenaçada. Com? Sobretot amb els guants blancs d'un consumisme que anestesia, per la qual cosa ens conformem amb una mica de benestar material i, oblidant el passat, "surem" en un present fet a escala de l'individu. Aquesta és la persecució perillosa de la mundanitat, portada endavant pel consumisme. Però quan l'únic que compta és pensar en un mateix i fer el que es vulgui, les arrels s'ofeguen. És un problema que té a veure amb tot Europa, on dedicar-se als altres, sentir-se comunitat, sentir la bellesa de somiar junts i crear famílies nombroses està en crisi. Tot Europa està en crisi. Reflexionem, doncs, sobre la importància de custodiar les arrels, perquè només aprofundint les branques creixeran amunt i donaran fruits. Cadascun de nosaltres pot

preguntar-se, també com a poble, cadascun de nosaltres: quines són les arrels més importants de la meua vida? On estic arrelat? Les recordo, les cuido?

Després de les arrels, la segona imatge: *els ponts*. Budapest, nascuda fa 150 anys de la unió de tres ciutats, és cèlebre pels ponts que la travessen i n'uneixen les parts. Això ha recordat, especialment en els encontres amb les autoritats, la importància de construir ponts de pau entre pobles diversos. És en particular, la vocació d'Europa, cridada, com a “pont de pau”, a incloure les diferències i a acollir aquells que truquen a les seves portes. És bonic, en aquest sentit, el pont humanitari creat per a molts refugiats de la propera Ucraïna, que he pogut trobar, admirant també la gran xarxa de caritat de l'Església hongaresa.

El país, a més, està molt compromès en la construcció de “ponts per a demà”: la seva atenció per la cura ecològica —i això és una cosa molt, molt bonica d'Hongria—, la cura ecològica i pel futur sostenible és gran, i es treballa per a edificar ponts entre les generacions, entre les persones grans i els joves, desafiament avui irrenunciable per a tots. A més, hi ha altres ponts que l'Església, com va sortir en l'encontre corresponent, està cridada a tendir cap a l'home d'avui, perquè l'anunci de Crist no pot consistir només en la repetició del passat, sinó que sempre necessita ser actualitzat, per a poder ajudar les dones i els homes del nostre temps a redescobrir Jesús. I, finalment, recordant amb gratitud els bonics moments litúrgics, la pregària amb la comunitat grecocatólica i la solemne celebració eucarística amb molta participació, penso en la bellesa de crear ponts entre els creients: el diumenge a la missa hi eren presents cristians de diversos ritus i països, i de diferents confessions, que a Hongria treballen bé junts. Construir ponts, ponts d'harmonia i ponts d'unitat.

Em va commoure, en aquesta visita, la importància de la música, que és un tret característic de la cultura hongaresa.

Finalment m'agrada recordar, a l'inici del mes de maig, que els hongaresos són molt devots de la santa Mare de Déu. Consagrats a ella pel primer rei, sant Esteve, per respecte estaven acostumats a adreçar-se a ella sense pronunciar el seu nom, anomenant-la només amb el títol de reina. A la Reina d'Hongria encomanem aquest estimat país, a la Reina de la pau encomanem la construcció de ponts en el món, a la Reina del cel, que aclamem en aquest temps pasqual, encomanem els nostres cors perquè estiguin arrelats en l'amor de Déu.